ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 13.05.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

226

ZÁKON

z 23. apríla 1992,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení zákona č. 59/1969 Zb., zákona č. 100/1970 Zb., zákona č. 65/1978 Zb., zákona č. 74/1990 Zb., zákona č. 228/1991 Zb. a zákona č. 77/1992 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. Nadpis DIELU I zákona znie:

„DIEL I

Vojenská prísaha, občianske a politické práva vojakov“.

2. V DIELE I zákona sa za § 2 vkladajú nové § 2a, 2b a 2c, ktoré znejú:

„§ 2a
Petičné právo

Petičné právo vojakov v činnej službe vo veciach súvisiacich s výkonom služby (§ 11 ods. 1) sa obmedzuje na žiadosti, návrhy a sťažnosti jednotlivých osôb.

Združovacie právo

§ 2b

(1) Zákazom činnosti politických strán a politických hnutí (ďalej len „strany a hnutia“)[1]) v ozbrojených silách sa na účely tohto zákona rozumie najmä zákaz usporadúvania politických zhromaždení, vykonávania politickej agitácie vo vojenských objektoch a pri činnosti ozbrojených síl mimo vojenských objektov. Právo vyjadriť v rozhovore politické presvedčenie zostáva nedotknuté.

(2) Vojaci z povolania nesmú byť členmi strán a hnutí.

(3) Pri politickej činnosti nesmú vojaci v činnej službe a v zálohe nosiť vojenskú rovnošatu.

(4) V zamestnaní (§ 11 ods. 3) nesmú vojaci v činnej službe vykonávať politickú agitáciu; nadriadení nesmú ovplyvňovať vojakov v činnej službe svojimi politickými názormi a brániť im vo vyjadrovaní politického presvedčenia.

§ 2c

(1) Združovanie vojakov v činnej službe v združeniach, ktoré nemajú politický charakter (ďalej len „združenia“), sa spravuje osobitnými zákonmi,[2]) pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

(2) Činnosť v združeniach môžu vojaci v činnej službe vykonávať iba mimo zamestnania.

(3) Pri činnosti v združeniach mimo vojenských objektov nesmú vojaci v činnej službe a v zálohe nosiť vojenskú rovnošatu, pokiaľ Federálne ministerstvo obrany alebo Federálne ministerstvo vnútra neustanoví inak.

(4) Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra sú oprávnené pozastaviť

a) členstvo vojaka v činnej službe v združení, pokiaľ jeho činnosť v združení narušuje službu alebo je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi,

b) činnosť združenia vojakov v činnej službe, pokiaľ narušuje službu alebo je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.“.

3. § 8 sa zrušuje.

4. § 10 znie:

„§ 10

(1) Vojaci sa vyberajú a ustanovujú do funkcií v súlade s potrebami ozbrojených síl podľa odborných kvalít, veliteľských a organizačných schopností so zreteľom na osobné vlastnosti, občiansku bezúhonnosť a zodpovedajúce vzdelanie a prax. Minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ustanovia, do ktorých funkcií sa ustanovenie spája s podmienkou výberového konania. Výberové konanie vyhlasuje minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a zároveň určí komisiu, ktorá vyberie vojakov z povolania pre výkon ustanovenej funkcie. Podrobnosti ustanoví Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra všeobecne záväzným právnym predpisom.

(2) Vojakov ustanovujú do funkcií a odvolávajú ich z nich prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo orgány nimi na to splnomocnené. Vojakov možno ustanoviť len do voľných funkcií.

(3) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ustanovuje:

a) na návrh ministra obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky náčelníka Generálneho štábu Česko-slovenskej armády, veliteľa vojenských veliteľstiev Západ, Stred a Východ, veliteľa letectva a protivzdušnej obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a náčelníka Civilnej obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky;

b) na návrh ministra obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a ministra dopravy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky veliteľa železničného vojska;

c) na návrh ministra vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky veliteľa vojsk ministerstva vnútra.

(4) Minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže poveriť vojakov z povolania dočasným výkonom funkcií v ustanovovacej právomoci prezidenta Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak sú také funkcie voľné a ich obsadenie nestrpí odklad.

(5) Ustanovenie odsekov 2 až 4 sa nevzťahuje na funkcie, do ktorých sú vojaci ustanovovaní podľa osobitných predpisov.[3])

(6) Vojaci z povolania môžu byť ustanovení z vyšších funkcií do nižších:

a) pri znížení počtov ozbrojených síl alebo v dôsledku organizačných zmien,

b) zo zdravotných dôvodov podľa odporúčania vojenskej lekárskej komisie,

c) na základe výsledku hodnotenia,

d) na vlastnú žiadosť,

e) ak nespĺňajú podmienku plánovaného vzdelania na výkon funkcie a jeho získanie odmietajú alebo začaté štúdium bez závažných dôvodov nedokončili.

Pri ustanovení vojaka z povolania do nižšej funkcie z dôvodov uvedených v písmenách a) a b) sa mu zachová po dobu jedného roka plat z predchádzajúcej vykonávanej funkcie, pokiaľ je to pre neho výhodnejšie.“.

5. Za § 10 sa vkladajú nové § 10a, 10b, 10c, 10d a 10e, ktoré včítane nadpisov znejú:

„§ 10a
Odvolanie z funkcie

Vojaci sa odvolávajú z funkcie, do ktorej boli ustanovení, vždy pred ustanovením do inej funkcie, pri vyslaní na interné štúdium a pred prepustením z vojenskej činnej služby. Z funkcie nemožno odvolať pri pozbavení výkonu funkcie alebo prerušení výkonu funkcie.

§ 10b
Pozbavenie výkonu funkcie

(1) Pri dôvodnom podozrení zo závažného porušenia služobných povinností alebo zo spáchania trestného činu, pokiaľ by ďalšie ponechanie vo funkcii ohrozovalo dôležitý záujem služby (§ 11 ods. 1), môže byť vojak dočasne pozbavený výkonu funkcie veliteľom, ktorý ho do funkcie ustanovil, alebo iným svojím priamym nadriadeným najmenej o dva stupne vyšším. Veliteľ, ktorý vojaka do funkcie ustanovil, do siedmich dní buď rozhodnutie potvrdí s uvedením doby trvania pozbavenia, alebo ho zruší.

(2) Dočasne pozbaviť výkonu funkcie možno najdlhšie na dobu nepresahujúcu tri mesiace, a ak sú dôvody pozbavenia výkonu funkcie predmetom trestného stíhania vojaka, do doby právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Prerušenie výkonu funkcie

§ 10c

(1) Vojakom z povolania sa preruší výkon funkcie na dobu nepresahujúcu tri mesiace, a dlhšie len so súhlasom ministra obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo ministra vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, pri vojenskoodbornej nespôsobilosti na základe hodnotenia, pri skončení funkčného obdobia vo volených funkciách[4]) a pri vylúčení zo štúdia alebo zanechaní štúdia, ak sa

súčasne nerozhodlo o ich ustanovení do inej funkcie alebo o prepustení zo služobného pomeru.

(2) Vojačkám z povolania sa do nástupu materskej dovolenky preruší výkon funkcie, ak ju z dôvodu tehotenstva nemôžu vykonávať.

(3) Vojakom z povolania možno prerušiť výkon funkcie:

a) pri štúdiu v kurzoch presahujúcich dobu piatich mesiacov;

b) pri plnení úloh v zahraničí nesúvisiacich s výkonom funkcie, do ktorej sú ustanovení, ak presahuje dobu troch mesiacov;

c) pri neschopnosti na službu pre chorobu alebo úraz dlhšiu ako tri mesiace najdlhšie po uplynutí podpornej doby;

d) po dobu materskej (ďalšej materskej) dovolenky;

e) po dobu dovolenky bez nároku na peňažné náležitosti dlhšej ako 30 dní.

(4) Vojakom z povolania prerušuje výkon funkcie minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo orgány nimi na to splnomocnené.

(5) Po dobu prerušenia výkonu funkcie podľa odsekov 1 a 2 plnia vojaci z povolania úlohy podľa rozhodnutia veliteľa, ktorý o prerušení rozhodol.

§ 10d

(1) Pri prerušení výkonu funkcie možno jej výkonom poveriť iného vojaka z povolania alebo do nej ustanoviť iného vojaka z povolania. Oprávnenie na to má veliteľ, ktorý o prerušení rozhodol.

(2) Ak vojak nemôže vykonávať funkciu, do ktorej bol ustanovený, po dobu presahujúcu jeden mesiac a ak nejde o prerušenie výkonu funkcie podľa § 10c, možno výkonom tejto funkcie poveriť iného vojaka. Ustanovenie druhej vety odseku 1 platí obdobne.

§ 10e
Hodnotenie

(1) Hodnotenie je jedným z podkladov pre rozhodovanie vo veciach priebehu služby vojaka. Hodnotenie spracúva najbližší nadriadený veliteľ najmenej raz za dva roky a pri skončení vojenskej činnej služby. Hodnotí sa vojenskoodborná spôsobilosť a služobné výsledky. S výsledkom hodnotenia musí byť vojak oboznámený.

(2) Proti rozhodnutiu má vojak právo odvolať sa do siedmich dní od oboznámenia sa s hodnotením. O odvolaní rozhoduje nadriadený veliteľa, ktorý hodnotenie spracoval.

(3) Pri skončení vojenskej činnej služby má vojak právo na vydanie písomného vyhotovenia hodnotenia, v ktorom sa musí zhodnotiť celý priebeh služby.“.

6. § 11 včítane nadpisu znie:

„§ 11
Služba a zamestnanie

(1) Služba zahŕňa výkon zamestnania a všetky ostatné úkony, ktoré je vojak povinný plniť na zabezpečenie pripravenosti ozbrojených síl; trvá po celú dobu vojenskej činnej

služby. Služba vojakov vychádza z požiadavky pripravenosti ozbrojených síl, ktorou sa rozumie ich schopnosť bezprostredne plniť ustanovené úlohy.

(2) Pohotovosťou sa rozumie prítomnosť vojakov vo vojenských objektoch alebo na miestach určených na plnenie ustanovených úloh. Dosiahnuteľnosťou sa rozumie povinnosť vojakov hlásiť svojmu veliteľovi miesto pobytu v čase mimo zamestnania a ich pripravenosť na určený signál a v určenom čase dostaviť sa na určené miesto. Pohotovosť a dosiahnuteľnosť nariaďuje veliteľ.

(3) Zamestnanie je činnosť vojaka presne vymedzená miestom a časom; jeho obsahom je plnenie povinností vyplývajúcich z funkcie, do ktorej je vojak ustanovený alebo pre ktorú sa pripravuje.

(4) Čas zamestnania vojaka z povolania je najviac 43 hodín v týždni. Do času zamestnania sa zahŕňa tiež výkon nepretržitej smeny. Na základe rozhodnutia veliteľa je vojak z povolania povinný vykonávať zamestnanie aj nad tento čas. Za čas zamestnania presahujúci 43 hodín v týždni možno udeliť náhradné voľno; za čas zamestnania presahujúci 48 hodín v týždni a za čas zamestnania v dňoch pracovného pokoja patrí náhradné voľno. Ustanovenie predchádzajúcej vety sa nevzťahuje na nepretržitý vojenský výcvik; za každé ukončené tri dni takéhoto zamestnania patrí jeden deň náhradného voľna. Náhradné voľno určí veliteľ tak, aby sa poskytlo v iný pracovný deň do jedného mesiaca od vzniku nároku.

(5) Rozvrhnutie času zamestnania v týždni určuje veliteľ tak, aby dni nepretržitého odpočinku v týždni pripadli podľa možnosti na sobotu a nedeľu; pokiaľ to povaha zamestnania vyžaduje, môže sa rozvrhnúť nerovnomerne.

(6) Dĺžka nepretržitej smeny nesmie presiahnuť 24 hodín. Vojak má najdlhšie po každých šiestich hodinách nepretržitého výkonu smeny nárok na prestávku na jedenie a oddych v trvaní najmenej 30 minút. Ak ide o smenu, ktorej výkon sa nemôže prerušiť, musí sa vojakom zabezpečiť primeraný čas na jedenie a oddych. Prestávky na jedenie a oddych sa započítavajú do času smeny. Medzi dvoma smenami sa ustanovuje čas nepretržitého odpočinku tak, aby medzi koncom nepretržitej smeny a začiatkom nasledujúceho zamestnania bolo najmenej 12 hodín a v osobitných alebo režimových prevádzkach aspoň šesť hodín.“.

7. § 12 včítane nadpisu znie:

„Dovolenka

§ 12

(1) Vojaci v základnej službe majú nárok na riadnu dovolenku v dĺžke 21 dní za každých deväť mesiacov služby. Riadnu dovolenku možno čerpať po splnení najmenej troch mesiacov služby, pričom za každé tri mesiace možno čerpať jej pomernú časť. Nástup riadnej dovolenky určuje veliteľ tak, aby sa vyčerpala do konca služby. Riadna dovolenka sa prerušuje, ak je vojak v čase dovolenky uznaný za neschopného na službu pre chorobu alebo úraz; ak táto neschopnosť trvá do konca služby a vojak z tohto dôvodu riadnu dovolenku nevyčerpal, nárok na ňu zaniká.

(2) Vojakom v základnej (náhradnej) službe a na vojenskom cvičení sa udeľuje osobitná dovolenka v dĺžke dvoch dní pri úmrtí rodičov, manžela, druha, detí, súrodencov, pestúnov, osvojiteľov a na vlastnú svadbu a v iných závažných prípadoch; osobitnú dovolenku možno udeliť v dĺžke až siedmich dní pri živelnej pohrome, ktorá postihla osoby vojakovi blízke.[5]) Vojakom v základnej službe prijatým na štúdium na

vojenskej škole a vojakom v základnej službe pred prijatím do služobného pomeru vojaka z povolania sa udeľuje osobitná dovolenka v dĺžke 14 dní.

(3) Vojakom v základnej (náhradnej) službe možno udeliť dovolenku bez nároku na peňažné náležitosti v dĺžke do 30 dní za celú dobu služby zo zvlášť závažných rodinných a osobných dôvodov.

(4) Riadna a osobitná dovolenka sa započítava do doby služby. Dovolenka bez nároku na peňažné náležitosti sa do doby služby nezapočítava. Do času dovolenky sa započítavajú dni pracovného pokoja.[6])".

8. Za § 12 sa vkladajú nové § 12a, 12b, 12c a 12d, ktoré znejú:

„§ 12a

(1) Vojaci z povolania majú nárok na riadnu dovolenku v dĺžke 37 dní v kalendárnom roku. Do doby dovolenky sa započítava päť sobôt a päť nedieľ. Sviatky[7]) sa do dĺžky dovolenky nezapočítavajú. Vojakom z povolania, ktorí neboli v služobnom pomere vojaka z povolania po celú dobu kalendárneho roka, patrí pomerná časť riadnej dovolenky, ktorá sa určí tak, že za každý kalendárny mesiac trvania služobného pomeru v kalendárnom roku patrí jedna dvanástina riadnej dovolenky. Ak služobný pomer vznikne najneskôr alebo ak zanikne najskôr 15. deň v mesiaci, patrí vojakovi z povolania pomerná časť riadnej dovolenky aj za tento kalendárny mesiac.

(2) Nástup riadnej dovolenky určuje veliteľ podľa určených úloh a s prihliadnutím na požiadavku vojaka z povolania tak, aby ju vojak z povolania mohol vyčerpať spravidla do konca kalendárneho roka. Veliteľ je povinný udeliť vojakovi z povolania v príslušnom kalendárnom roku najmenej dva týždne z jeho nároku na riadnu dovolenku. Plánovaný nástup riadnej dovolenky oznámi veliteľ vojakovi z povolania najneskôr do 15. januára kalendárneho roka. Riadnu dovolenku nevyčerpanú v kalendárnom roku je veliteľ povinný poskytnúť najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho roka.

(3) Ak to vyžaduje dôležitý záujem služby, môže veliteľ zmeniť vojakovi z povolania pôvodne určený nástup riadnej dovolenky alebo ho z nej odvolať; vojak z povolania má nárok na náhradu nákladov, ktoré mu tým bez jeho zavinenia vznikli. Udelenie riadnej dovolenky v inom než pôvodne určenom termíne oznámi veliteľ vojakovi z povolania najneskôr 14 dní pred jej nástupom; so súhlasom vojaka z povolania možno túto lehotu skrátiť.

(4) Riadna dovolenka sa prerušuje, ak vojak z povolania je v čase čerpania riadnej dovolenky uznaný za neschopného na službu pre chorobu alebo úraz, ak je mu udelená krátka dovolenka na ošetrovanie člena rodiny, a u vojačky z povolania dňom nástupu materskej dovolenky.

(5) Ak riadna dovolenka alebo jej časť nebola vyčerpaná ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí vojakovi z povolania náhrada v pomernej výške platu zodpovedajúca počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Obdobne sa postupuje pri prepustení vojaka z povolania zo služobného pomeru, ktorý nevyčerpal riadnu dovolenku alebo jej časť. Ak vojak z povolania zomrie, vyplatí sa náhrada za nevyčerpanú dovolenku alebo jej časť pozostalému manželovi, a ak ho niet, rovným dielom osobám, ktoré boli na vojaka odkázané výživou.

(6) Ak služobný pomer vojaka z povolania zanikne z dôvodov uvedených v § 26 ods. 1 písm. d), f) a g), ods. 2 písm. e) alebo odňatím vojenskej hodnosti po vyčerpaní riadnej

dovolenky alebo jej časti, na ktorú mu nevznikol nárok, je povinný vrátiť plat vyplatený za túto dobu.

(7) Riadna dovolenka sa kráti pri neschopnosti na službu pre chorobu alebo úraz, pri udelení dovolenky bez nároku na peňažné náležitosti a pri udelení ďalšej materskej dovolenky za prvých 120 dní a za každých ďalších 30 dní o jednu dvanástinu. Riadna dovolenka sa nekráti pri neschopnosti na službu pre pracovný úraz alebo chorobu z povolania.

(8) Riadnu dovolenku možno krátiť za každý deň neospravedlnenej neprítomnosti vojaka z povolania v zamestnaní o jeden až tri dni, najviac o 22 dní v kalendárnom roku. Pri neprítomnosti vojaka z povolania v zamestnaní z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody sa riadna dovolenka kráti za každých 30 dní neprítomnosti o jednu dvanástinu.

§ 12b

(1) Vojaci z povolania majú nárok na krátku dovolenku v dĺžke:

a) jeden deň pri narodení dieťaťa manželke (družke) vojaka na jej prevoz do zdravotníckeho zariadenia a späť, pri sprevádzaní rodinného príslušníka do zdravotníckeho zariadenia a pri návrate z neho pri náhlom ochorení alebo úraze a na vopred určené vyšetrenie, ošetrenie alebo liečenie;

b) jeden deň na účasť na svadobnom obrade dieťaťa alebo rodiča vojaka;

c) dva dni na vlastnú svadbu, z toho jeden deň na účasť na svadobnom obrade;

d) jeden deň pri sťahovaní vojaka v mieste, kde koná službu, dva dni pri sťahovaní do miesta vzdialeného do 500 km a tri dni do miesta vzdialeného nad 500 km od miesta, kde koná službu, ak ide o sťahovanie v záujme ozbrojených síl;

e) dva dni mesačne po dobu troch mesiacov pred prepustením zo služobného pomeru na vyhľadávanie občianskeho zamestnania;

f) jeden deň na účasť na pohrebe rodiča, súrodenca, prarodiča a vnuka vojaka, rodiča, súrodenca a prarodiča jeho manželky, manžela súrodenca vojaka alebo inej osoby, ktorá žila s vojakom v čase úmrtia v spoločnej domácnosti, a ďalší jeden deň, ak vojak obstaráva pohreb týchto osôb;

g) tri dni pri úmrtí manželky, družky alebo dieťaťa vojaka, z toho jeden deň na účasť na pohrebe týchto osôb;

h) najviac sedem po sebe idúcich kalendárnych dní pri ošetrovaní člena rodiny, ktorý je výlučne odkázaný na pomoc vojaka, pokiaľ potreba ošetrovania trvá;

i) najviac 13 po sebe idúcich kalendárnych dní pri ošetrovaní dieťaťa vo veku do 10 rokov, ktoré je výlučne odkázané na pomoc vojaka, ak nie je v domácnosti, v ktorej dieťa žije, niekto iný, kto by sa o dieťa mohol starať, pokiaľ potreba ošetrovania trvá.

(2) Krátka dovolenka v celkovej dĺžke do 10 dní v kalendárnom roku môže byť udelená na návštevu rodiny alebo detí ženatým vojakom z povolania (rozvedeným alebo ovdoveným s deťmi), ktorí nemajú v mieste zamestnania byt a nemôžu denne dochádzať k rodine alebo deťom, ktoré sú na nich odkázané výživou, alebo slobodným (rozvedeným, ovdoveným) na návštevu rodičov, pokiaľ k nim nemôžu denne dochádzať, alebo z iných vážnych dôvodov, najmä na vybavenie dôležitých osobných, rodinných alebo majetkových záležitostí, ktoré vyžadujú osobnú účasť vojaka z povolania a ktoré nemožno vybaviť v mimopracovnom čase.

(3) Krátka dovolenka v nevyhnutne potrebnom rozsahu sa vojakom z povolania udelí z dôvodu výkonu verejnej funkcie a občianskej povinnosti, ako aj z dôvodu plnenia iných úkonov vo všeobecnom záujme za podmienok ustanovených predpismi o poskytovaní plateného voľna s náhradou mzdy.[8])

§ 12c

(1) Vojaci z povolania majú nárok na osobitnú dovolenku v dĺžke siedmich kalendárnych dní, ak po celý kalendárny rok vykonávajú zdraviu škodlivú alebo zvlášť obťažnú službu. Ak vykonávali túto službu len po časť kalendárneho roka, najmenej v dĺžke šiestich mesiacov, patrí im pomerná časť osobitnej dovolenky. Osobitná dovolenka sa musí vždy vyčerpať v príslušnom kalendárnom roku, a to prednostne. Za nevyčerpanú osobitnú dovolenku sa neposkytuje náhrada.

(2) V roku, keď bola vojakom z povolania udelená preventívna rehabilitácia alebo kúpeľné liečenie mimo riadnej dovolenky, nárok na osobitnú dovolenku zaniká.

(3) Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom zdravotníctva Českej republiky a Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky ustanovia všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorá služba je zdraviu škodlivá alebo zvlášť obťažná.

§ 12d

Vojakom z povolania možno na ich žiadosť udeliť z rodinných alebo iných závažných dôvodov dovolenku bez nároku na peňažné náležitosti. Túto dovolenku udeľuje minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo nimi na to splnomocnené orgány. Doba tejto dovolenky presahujúca 30 dní sa nezapočítava do doby služby.“.

9. § 17 včítane nadpisu znie:

„§ 17
Disciplinárne tresty

(1) Disciplinárnymi trestami sú: pokarhanie, prísne pokarhanie, zákaz vychádzok, väzenie, odňatie hodnosti slobodníka, odňatie poddôstojníckej hodnosti, zníženie hodnosti o jeden stupeň.

(2) Mužstvu sa môžu ukladať tieto disciplinárne tresty: pokarhanie, prísne pokarhanie, zákaz vychádzok do 21 dní, väzenie do 14 dní a odňatie hodnosti slobodníka. Ženám sa disciplinárny trest väzenia neukladá.

(3) Poddôstojníkom v základnej (náhradnej) službe a na vojenskom cvičení sa môžu ukladať tieto disciplinárne tresty: pokarhanie, prísne pokarhanie, zákaz vychádzok do 14 dní, zníženie hodnosti o jeden stupeň a odňatie poddôstojníckej hodnosti.

(4) Poddôstojníkom v ďalšej službe, práporčíkom, dôstojníkom a generálom sa môžu ukladať tieto disciplinárne tresty: pokarhanie, prísne pokarhanie a zníženie hodnosti o jeden stupeň.

(5) Za disciplinárne priestupky uvedené v § 16 ods. 2 sa ukladajú sankcie a ochranné opatrenia podľa osobitných zákonov.“.

10. Za § 17 sa vkladá nový § 17a, ktorý včítane nadpisu znie:

„§ 17a
Trest väzenia

(1) Trest väzenia sa vykonáva vo väznici vojenského útvaru. Nástup trestu určí veliteľ po lekárskej prehliadke, ktorej je potrestaný povinný sa podrobiť.

(2) Výkon trestu väzenia spočíva v obmedzení osobnej slobody pobytom vo väznici vojenského útvaru a v nariadení pracovnej činnosti, ktorá sa vykonáva najviac osem hodín denne. Vo výkone trestu je potrestaný strážený. Raz za deň má potrestaný právo na vychádzku v objekte vojenského útvaru so sprevádzaním v trvaní 50 minút.

(3) Výkon trestu väzenia sa prerušuje v dňoch sviatkov a volieb do Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady a pre chorobu alebo úraz. Veliteľ, ktorý trest uložil, môže výkon trestu väzenia prerušiť z dôvodov zabezpečenia výcviku alebo iných závažných dôvodov.

(4) Trest väzenia alebo zvyšok trestu po prerušení sa musí nastúpiť do 30 dní od jeho vyhlásenia, inak sa nevykoná.“.

11. § 21 ods. 1 znie:

„(1) Za disciplinárny priestupok možno uložiť disciplinárny trest najskôr nasledujúci deň po jeho spáchaní, najneskôr však do 30 dní odo dňa, keď sa o jeho spáchaní dozvedel nadriadený veliteľ vojaka. Disciplinárny priestupok sa premlčuje uplynutím jedného roka odo dňa, keď bol spáchaný.“.

12. V nadpise § 25 sa za slovo „Vznik“ dopĺňa čiarka a slovo „prerušenie“; doterajší text § 25 sa označuje ako odsek 1; zaň sa vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Služobný pomer vojaka z povolania sa prerušuje po dobu výkonu poslaneckého mandátu v zákonodárnych zboroch alebo po dobu výkonu volenej platenej funkcie v obecnom zastupiteľstve.“.

13. V § 26 ods. 1 sa za písmeno f) vkladá nové písmeno g), ktoré znie:

„g) ak nedošlo k dohode o predĺžení záväzku na ďalšiu službu.[11])“.

14. V § 26 ods. 2 sa za písmeno e) vkladá nové písmeno f), ktoré znie:

„f) ktorí porušili zákazy ustanovené zákonom[12]) pre vojakov z povolania.“.

15. V § 26 ods. 4 a 5 sa za slová „písm. d)“ vkladajú slová „a písm. f)“.

16. V § 26 ods. 6 znie:

„(6) Vojak z povolania, ktorý má byť prepustený zo služobného pomeru, sa písomne upovedomí o prepustení zo služobného pomeru najmenej tri mesiace vopred, ak dohoda neustanovuje inak. Rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru sa musí vyhotoviť písomne a musí sa v ňom uviesť dôvod prepustenia a skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom.“.

17. Za § 26 sa vkladá nový § 26a, ktorý včítane nadpisu znie:

„§ 26a
Zákaz prepustenia

(1) Vojak z povolania nesmie byť prepustený zo služobného pomeru v ochrannej dobe, to je v dobe:

a) keď bol uznaný za dočasne neschopného na službu pre chorobu alebo úraz, pokiaľ si túto neschopnosť úmyselne nevyvolal alebo nespôsobil v opilosti alebo zneužitím omamného prostriedku,

b) od podania návrhu na ústavné ošetrovanie alebo od povolenia kúpeľného liečenia poskytovaného počas dočasnej neschopnosti na výkon služby až do dvoch mesiacov od jeho skončenia; pri ochorení na tuberkulózu alebo chorobu z povolania sa táto doba predlžuje o 12 mesiacov po prepustení z ústavného ošetrovania, alebo

c) keď je vojačka z povolania tehotná alebo keď sa vojačka z povolania alebo vojak z povolania samostatne trvale stará o dieťa mladšie ako tri roky.

(2) Ak by sa mal služobný pomer skončiť v ochrannej dobe, trojmesačná lehota uvedená v § 26 ods. 6 po dobu trvania dôvodov podľa odseku 1 sa neskončí, pokiaľ vojak z povolania písomne nevyhlási, že na jej dodržaní netrvá.

(3) Zákaz prepustenia v ochrannej dobe sa nevzťahuje na vojakov z povolania, ktorí spĺňajú podmienky nároku na starobný, invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok a na dôvody prepustenia podľa 26 ods. 1 písm. d) a ods. 2 písm. c), d) a f).“.

18. V § 28 ods. 1 sa slová „svoje politické a“ vypúšťajú.

19. V § 28 ods. 2 znie:

„(2) Ak vojak z povolania požiada o premiestnenie zo závažných dôvodov, možno žiadosti vyhovieť, ak to dovoľuje záujem služby. Žiadosti sa predkladajú do konca februára kalendárneho roka. V naliehavých prípadoch možno žiadosť predložiť kedykoľvek. O žiadosti rozhodne minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo orgány nimi na to splnomocnené do 60 dní od jej doručenia veliteľovi; v odôvodnených prípadoch možno túto lehotu predĺžiť o 30 dní. O predĺžení lehoty je veliteľ povinný žiadateľa písomne informovať.“.

20. V § 29 ods. 1 znie:

„(1) Vojakom z povolania nie je dovolené vykonávať sústavnú zárobkovú činnosť na základe pracovného alebo obdobného pomeru ani prevádzkovať živnosť alebo inú podnikateľskú činnosť.[13])“.

21. V § 29 ods. 2 znie:

„(2) Vojaci z povolania nesmú byť členmi riadiacich a kontrolných orgánov právnických osôb, pokiaľ cieľom činnosti týchto právnických osôb je dosahovanie zisku.“.

22. Za § 29 sa vkladá nový § 29a, ktorý znie:

„§ 29a

(1) Príprava vojakov z povolania sa uskutočňuje štúdiom na vojenských školách alebo iných školách v Českej republike a Slovenskej republike, na školách v zahraničí alebo v iných vzdelávacích zariadeniach podľa potrieb ozbrojených síl.

(2) Na štúdium môžu byť vyslaní vojaci z povolania na základe dohody s Federálnym ministerstvom obrany alebo Federálnym ministerstvom vnútra. Dohoda musí mať písomnú formu a musí v nej byť uvedená škola, odbor štúdia, doba po ktorú sa vojak z povolania zaväzuje zotrvať po skončení štúdia v služobnom pomere a celková suma, ktorú možno od vojaka z povolania požadovať ako náhradu nákladov za nesplnenie záväzku. Povinnosť na náhradu nevznikne, ak vojak z povolania zomrel alebo bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 26 ods. 1 písm. a) až c), e) a ods. 2 písm. a) a b) tohto zákona.

(3) Vojaci z povolania môžu študovať na školách aj bez dohody s Federálnym ministerstvom obrany alebo Federálnym ministerstvom vnútra, ak toto štúdium nie je na prekážku plneniu ich služobných povinností.

(4) Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra ustanovia všeobecne záväzným právnym predpisom obsah dohody o vyslaní na štúdium, podrobnosti o priebehu služby vojakov z povolania po dobu štúdia, podmienky zníženia alebo odpustenia náhrady nákladov a v súčinnosti s Federálnym ministerstvom financií výšku náhrady nákladov za nesplnenie záväzku.“.

23. § 30 znie:

„§ 30

(1) Vojaci z povolania ozbrojených síl môžu byť pridelení mimo ozbrojených síl právnickým osobám do funkcií na plnenie úloh obranného charakteru s ponechaním vo vojenskej činnej službe.

(2) Počet týchto funkcií určí Rada obrany štátu z počtov ozbrojených síl a zároveň určí, či sa započítavajú do počtov právnické osoby. Pridelenie vykonáva minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po predchádzajúcom súhlase vojaka z povolania s týmto personálnym opatrením.

(3) Výpočet a výplata peňažných náležitostí prideleným vojakom z povolania sa vykonáva podľa predpisov platných pre vojakov z povolania. V prípadoch, keď to určí Rada obrany štátu, zúčtujú sa finančné prostriedky na úhradu peňažných náležitostí z rozpočtu Federálneho ministerstva obrany alebo Federálneho ministerstva vnútra.

(4) Federálne ministerstvo obrany alebo Federálne ministerstvo vnútra poskytuje prideleným vojakom z povolania preventívnu a liečebnú starostlivosť, vecné a peňažné dávky nemocenskej starostlivosti v ozbrojených silách, sociálne a naturálne náležitosti podľa predpisov v nich platných.

(5) Personálne práce s pridelenými vojakmi z povolania sa vykonávajú podľa predpisov platných pre vojakov z povolania.

(6) Disciplinárnu právomoc nad pridelenými vojakmi z povolania majú ich nadriadení vojaci z povolania. Pokiaľ nadriadenými vojakov z povolania sú civilné osoby, predkladajú sa návrhy na výkon disciplinárnej právomoci ministrovi obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo ministrovi vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(7) Spätné zariadenie vojakov z povolania do pôsobnosti Federálneho ministerstva obrany alebo pôsobnosti Federálneho ministerstva vnútra a prepustenie zo služobného pomeru vykonáva minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po prerokovaní so štatutárnym zástupcom právnických osôb.“.

24. § 31 znie:

„§ 31

(1) Vojakom z povolania prepúšťaným zo služobného pomeru podľa § 26 ods. 1 písm. a) až c), f) a g) alebo ods. 2 písm. a) a c) až f), ktorí zotrvali v služobnom pomere vojaka z povolania najmenej päť rokov, možno umožniť na náklady Federálneho ministerstva

obrany alebo Federálneho ministerstva vnútra v trvaní do troch mesiacov pred prepustením rekvalifikáciu za predpokladu, že nedošlo ku skráteniu tejto lehoty podľa § 26 ods. 6 tohto zákona.

(2) Rekvalifikácia podľa tohto zákona je prípravou na nové pracovné zaradenie a spočíva v zmene doterajšej kvalifikácie. Vykonáva sa na žiadosť prepúšťaného vojaka. O absolvovaní rekvalifikácie vydá Federálne ministerstvo obrany alebo Federálne ministerstvo vnútra doklad.“.

25. § 31a sa vypúšťa.

26. § 32 znie:

„§ 32

Vojaci v ďalšej službe podľa § 37 ods. 2 písm. b) branného zákona sú materiálne zabezpečení ako vojaci z povolania. Ustanovenia týkajúce sa vojakov z povolania podľa tohto zákona sa na nich vzťahujú s výnimkou ustanovenej doby trvania služobného pomeru v § 25, vysielania na štúdium podľa § 29a a 30. Podľa § 28 ods. 3 možno vojakovi v ďalšej službe zabezpečiť byt alebo ubytovanie.“.

27. DIEL VIII včítane nadpisu znie:

„DIEL VIII
PEŇAŽNÉ DÁVKY

§ 33
Výsluhový príspevok

(1) Vojakom z povolania prepusteným zo služobného pomeru podľa § 26 ods. 1 písm. a) až c) a e) až g) a ods. 2 patrí výsluhový príspevok

a) po dobu jedného roka od prepustenia zo služobného pomeru vo výške 20 % platu, ak konali službu v ozbrojených silách po dobu kratšiu ako 10 rokov;

b) po dobu dvoch rokov od prepustenia zo služobného pomeru vo výške 30 % platu, ak konali službu v ozbrojených silách po dobu najmenej 10 rokov, ale kratšiu ako 20 rokov;

c) do 60 rokov veku vo výške 30 % platu, ak konali službu v ozbrojených silách po dobu najmenej 20 rokov. Táto výmera sa zvyšuje za 21. a každý ďalší ukončený rok služby o 1 % platu.

(2) Vojakom z povolania, ktorých služobný pomer zanikol z iného než v odseku 1 uvedeného dôvodu, môže minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky priznať výsluhový príspevok vo výmere podľa odseku 1, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(3) Najvyššia výmera výsluhového príspevku ku dňu jeho priznania nesmie prekročiť najvyššiu výmeru starobného dôchodku.[14])

(4) Pri súbehu výsluhového príspevku s príjmom zo zárobkovej činnosti alebo s príjmami, ktoré nahrádzajú zárobok, sa výsluhový príspevok nekráti.

(5) Pri súbehu výsluhového príspevku so starobným, invalidným, čiastočným invalidným dôchodkom alebo dôchodkom za výsluhu rokov, patrí oprávnenému podľa jeho voľby buď príspevok, alebo dôchodok.

(6) Pri súbehu nároku na výsluhový príspevok s nárokom na príspevok za službu podľa osobitných predpisov[15]) patrí vyšší príspevok.

(7) Priznaný výsluhový príspevok sa zvyšuje v rovnakých termínoch a rovnakým spôsobom ako čiastočný invalidný dôchodok.

(8) Po dobu pobytu príjemcu výsluhového príspevku v cudzine, po dobu väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody sa príspevok vypláca za podmienok ustanovených pre výplatu dôchodkov zo sociálneho zabezpečenia.[16])

(9) Dobou konania služby rozhodnou pre nárok na výsluhový príspevok a jeho výšku je doba služby započítateľná podľa predpisov o sociálnom zabezpečení včítane zvýšeného zápočtu doby služby výkonného letca a výkonu funkcií zvláštnej povahy alebo zvláštneho stupňa nebezpečnosti[16]) a doba hodnotená ako doba služby podľa predpisov o súdnych a mimosúdnych rehabilitáciách.[17])

(10) Pri opätovnom prijatí do služobného pomeru vojaka z povolania zaniká doterajší nárok na výsluhový príspevok dňom, ktorý predchádza dňu opätovného prijatia do služobného pomeru.

§ 33a
Odchodné

(1) Vojakom z povolania prepusteným zo služobného pomeru podľa § 26 ods. 1 písm. a) až c) a e) až g) a ods. 2 písm. a) až c) patrí odchodné vo výške

a) jednonásobku platu, pokiaľ konali službu po dobu menej ako 10 rokov,

b) dvojnásobku platu, pokiaľ konali službu po dobu najmenej 10 rokov,

c) trojnásobku platu, pokiaľ konali službu po dobu najmenej 15 rokov,

d) štvornásobku platu, pokiaľ konali službu po dobu najmenej 20 rokov,

e) päťnásobku platu, pokiaľ konali službu po dobu najmenej 25 rokov,

f) šesťnásobku platu, pokiaľ konali službu po dobu najmenej 30 rokov.

(2) Vojakom z povolania, ktorých služobný pomer zanikol z iného než v odseku 1 a v § 33b uvedeného dôvodu, patrí odchodné vo výmere jednej štvrtiny súm uvedených v odseku 1.

(3) Pre nárok na odchodné a jeho výšku sa započítava skutočne vykonaná doba činnej služby v ozbrojených silách, doba služby v ozbrojených zboroch a doba hodnotená ako doba služby podľa predpisov o súdnych a mimosúdnych rehabilitáciách.[17])

(4) Vojakom z povolania v pôsobnosti Federálneho ministerstva vnútra, ktorí sú bezprostredne po skončení služobného pomeru prijatí do služobného pomeru podľa osobitného zákona, odchodné nepatrí, ak im tento osobitný nárok na odchodné zachováva.

(5) Ak sa vojakovi z povolania pri predchádzajúcom prepustení zo služobného pomeru vojaka z povolania, policajta alebo príslušníka ozbrojeného bezpečnostného zboru vyplatilo odchodné, vyplatí sa pri novom prepustení zo služobného pomeru odchodné znížené o sumu odchodného vyplatenú pri predchádzajúcom prepustení.

§ 33b
Úmrtné

(1) Ak služobný pomer vojaka z povolania zanikne úmrtím, patrí pozostalému manželovi úmrtné vo výške odchodného, ktoré by vojak z povolania inak dostal podľa § 33a ods. 1. Každému pozostalému dieťaťu s nárokom na sirotský dôchodok patrí úmrtné vo výške jedného platu.

(2) Ak pozostalého manžela niet, poskytuje sa úmrtné, ktoré by inak patrilo manželovi, pozostalým deťom, a to každému dieťaťu rovnakým dielom.

(3) Ak pozostalého manžela ani detí s nárokom na úmrtné podľa odsekov 1 a 2 niet, vyplatí sa úmrtné, ktoré by inak patrilo manželovi, v polovičnej výške rovným dielom osobám v tomto poradí:

a) družke,

b) rodičom,

c) súrodencom,

d) osobám, ktoré zomretého vojaka z povolania alebo jeho deti vychovali alebo sa o neho starali pred úmrtím.

§ 33c
Organizácia a konanie

(1) Výsluhový príspevok a úmrtné v pôsobnosti Federálneho ministerstva obrany priznáva a vypláca Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. O odvolaní proti rozhodnutiu tohto úradu rozhoduje Federálne ministerstvo obrany.

(2) Odchodné v pôsobnosti Federálneho ministerstva obrany priznáva veliteľ, ktorý vojakovi z povolania priznal plat. Odchodné vypláca útvar, ktorý vojakovi z povolania vyplatil posledný plat. O odvolaní proti rozhodnutiu o nároku na odchodné rozhoduje priamy nadriadený veliteľa, ktorý rozhodol o tomto nároku.

(3) O výsluhovom príspevku v pôsobnosti Federálneho ministerstva vnútra rozhoduje a túto dávku vypláca orgán určený Federálnym ministerstvom vnútra. Odvolacím orgánom vo veciach výsluhového príspevku je najbližší nadriadený orgánu určeného Federálnym ministerstvom vnútra.

(4) O odchodnom a úmrtnom v pôsobnosti Federálneho ministerstva vnútra rozhoduje veliteľ útvaru, v ktorom vojak z povolania naposledy konal službu. Odvolacím orgánom vo veciach odchodného a úmrtného je služobný funkcionár najbližšie nadriadený veliteľovi útvaru, ktorý rozhodol o nároku na dávku.

(5) Pokiaľ v tomto zákone alebo vo vykonávacích predpisoch nie je ustanovené inak, platia pre organizáciu a konanie o dávkach podľa tohto zákona všeobecne záväzné predpisy o organizácii a konaní v sociálnom zabezpečení.[16])

§ 33d
Spoločné ustanovenia

(1) Pre vymeranie dávok podľa tohto zákona je rozhodná platová tarifa a pravidelné príplatky patriace vojakovi z povolania v poslednom kalendárnom mesiaci trvania služobného pomeru a mesačný priemer premenlivých príplatkov, odmien a prémií

vyplatených v kalendárnom roku predchádzajúcom dňu skončenia služobného pomeru, pokiaľ podliehajú dani zo mzdy. Ak služobný pomer skončí posledným dňom kalendárneho roka, zisťuje sa uvedený mesačný priemer z tohto kalendárneho roka.

(2) Pre posudzovanie nárokov na dávky podľa tohto zákona, ich dodatočné priznanie, zmeny výšky, zánik nároku na dávku a ich výplatu, obmedzenie výplaty a zníženie dávok, lehoty pre výplatu dávok, zaokrúhľovanie výšky dávok, výplatu dávok oprávneným a iným príjemcom, nárok na dávky a ich poskytovanie vo vzťahu k cudzine, postúpenie a zrážky z dávok sa použijú ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,[16]) pokiaľ v tomto zákone alebo vo vykonávacích predpisoch k nemu nie je ustanovené inak.

(3) Povinnosti a zodpovednosť príjemcov dávok sa spravuje ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov o sociálnom zabezpečení.[16])

(4) Dohody o zrážkach z dávok sa môžu uzavrieť aj pre pohľadávky vojenských útvarov a útvarov Federálneho ministerstva vnútra.

(5) Dávky priznané podľa tohto dielu zákona sa nezdaňujú.

(6) Minister obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a minister vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môžu vo svojej pôsobnosti odstraňovať tvrdosti, ktoré by sa vyskytli pri vykonávaní ustanovení tohto dielu zákona.

(7) Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra ustanovia všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnosti a peňažných dávkach a organizácii a konaní o nich.“.

28. V § 34a ods. 1 znie:

„(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú osobou alebo osobe, ktorá poskytla pomoc vojakovi v činnej službe pri výkone poriadkovej, strážnej, eskortnej a dozornej služby alebo vojenskému policajtovi alebo v prospech vojenského obranného spravodajstva na ich žiadosť alebo s ich vedomím. Štát sa tejto zodpovednosti môže zbaviť len vtedy, ak osoba škodu spôsobila úmyselne.“.

29. V § 34a ods. 6 znie:

„(6) Náhradu škody poskytuje za vojakov v činnej službe, osobám a za osoby uvedené v odseku 1 v zastúpení štátu Federálne ministerstvo obrany a Federálne ministerstvo vnútra.“.

Čl. II
Prechodné ustanovenia

(1) Trest zostrené nepovolenie vychádzok a u poddôstojníkov trest väzenia alebo časť uložený predo dňom účinnosti tohto zákona sa nevykoná.

(2) Vojaci z povolania, ktorí ku dňu účinnosti tohto zákona prevádzkujú živnosť alebo inú podnikateľskú činnosť alebo sú členmi riadiacich a kontrolných orgánov právnických osôb, ktorých cieľom činnosti je dosahovanie zisku, sú povinní túto činnosť ukončiť do dvoch mesiacov od účinnosti tohto zákona.

(3) Štúdium vojakov z povolania začaté predo dňom účinnosti tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov. Náhrada nákladov za nesplnenie záväzku sa vymáha podľa predpisov platných v čase začatia štúdia.

(4) Hodnostný plat pri skončení služobného pomeru a platové vyrovnanie, na ktoré vznikol nárok pred účinnosťou tohto zákona, sa poskytujú za podmienok a vo výške ustanovenej doterajšími predpismi.

(5) Príspevok za službu, na ktorý vznikol nárok pred účinnosťou tohto zákona, sa zúčtuje podľa doterajších predpisov ku dňu účinnosti tohto zákona a ďalej sa považuje za výsluhový príspevok vo výmere, v akej sa priznal.

Čl. III

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov vyhlásilo úplné znenie zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov, ako vyplýva z neskorších zákonov.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 13. májom 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) Zákon č. 424/1991 Zb. o združovaní v politických stranách a v politických hnutiach.

2) Zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov.
Zákon č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností.
Zákon č. 161/1992 Zb. o registrácii cirkví a náboženských spoločností.

3) Napr. zákon č. 172/1992 Zb. o vysokých školách, zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch.

4) Zákon č. 172/1990 Zb.

5) § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

6) § 91 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonník práce v znení neskorších predpisov.

7) Napr. zákon č. 93/1951 Zb. o štátnych sviatkoch, o dňoch pracovného pokoja a o pamätných a významných dňoch v znení neskorších predpisov.

8) Príloha vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 18/1991 Zb. o iných úkonoch vo všeobecnom záujme.

11) § 37 ods. 3 zákona č. 92/1949 Zb. branný zákon v znení neskorších predpisov.

12) Napr. § 29 tohto zákona.

13) § 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon).

14) § 24 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

15) Napr. zákon č. 334/1991 Zb. o služobnom pomere policajtov zaradených vo Federálnom policajnom zbore a v Zbore hradnej polície, zákon č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov, zákon SNR č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky.

16) Zákon č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov.
Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

17) § 25 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.
§ 24 ods. 1 až 3 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.